

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03187/21-17

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako příslušný správní orgán podle § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“), rozhodl v řízení vedeném pod sp. zn. UOOU-03187/21, podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), takto:

Podle § 84 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. **se zakazuje zánik společnosti** [redacted] (dále také jen „obviněná“).

Odůvodnění

I. Dosavadní průběh řízení

Dne 28. července 2021 Úřad vydal rozhodnutí čj. UOOU-03187/21-5 z téhož dne, jímž podle § 84 zákona č. 250/2016 Sb. rozhodl o zákazu zrušení, zániku nebo přeměny obviněné. Toto rozhodnutí bylo obviněné doručeno dne 28. července 2021.

Proti tomuto rozhodnutí obviněná podala dne 10. srpna 2021 řádný a včasný rozklad. Předseda Úřadu rozhodnutím čj. UOOU-03187/21-12 ze dne 2. listopadu 2021 na základě tohoto rozkladu zrušil napadené rozhodnutí Úřadu a věc vrátil k novému projednání. Zrušenému rozhodnutí vytknul, že nebyly splněny zákonné podmínky pro zákaz zrušení a přeměny obviněné, a dále že nebylo vyhověno žádosti obviněné o prodloužení lhůty k seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim. Rozhodnutí předsedy Úřadu nabylo právní moci 12. listopadu 2021.

Úřad písemností čj. UOOU-03187/21-14 ze dne 3. prosince 2021 v souladu se zrušovacím rozhodnutím předsedy Úřadu následně informoval obviněnou o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyzval ji k případnému vyjádření se k nim, a to ve lhůtě 5, resp. 8 dnů. Dne 21. prosince 2021 obviněná zaslala své vyjádření se k podkladům rozhodnutí, v němž vyjádřila své přesvědčení, že vedení řízení podle § 84 zákona č. 250/2016 Sb. je zbytečné, neboť z jejího jednání je zjevné, že se řízení nevyhýbá.

II. Podmínky rozhodnutí o zákazu zániku obviněné

Podle § 84 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. správní orgán zakáže zrušení, zánik nebo přeměnu obviněné právnické osoby, pokud má důvodné podezření, že by se právnická osoba mohla svým zánikem vyhnout potrestání za přešupek nebo výkonu správního trestu nebo že by mohla zmařit uspokojení nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení, není-li takový postup zjevně nepřiměřený vzhledem k povaze a závažnosti přešupku, ze kterého je obviněna. Byla-li právnická osoba založena nebo zřízena na dobu určitou nebo k dosažení určitého účelu a po zahájení řízení o přešupku uplynula doba, na niž byla založena nebo zřízena, nebo se naplnil účel, pro který byla založena nebo zřízena, hledí se na ni od tohoto okamžiku do pravomocného ukončení řízení, jako by byla založena nebo zřízena na dobu neurčitou.

Podle § 84 odst. 5 zákona č. 250/2016 Sb. pokud správní orgán vydá zákaz podle odstavce 1, obviněná právnická osoba nebude zrušena, nezanikne nebo nedojde k její přeměně.

Podle § 84 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb. správní orgán o zákazu podle odstavce 1 a o jeho zrušení uvědomí orgán veřejné moci nebo osobu, které vedou veřejný rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci právnických osob. Orgán veřejné moci nebo osoba, které vedou veřejný rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci právnických osob, po oznámení zákazu podle odstavce 1 nezapiší zrušení nebo přeměnu právnické osoby do takového rejstříku, registru nebo evidence, ani neprovedou její výmaz, ledaže je správní orgán uvědomil o zrušení tohoto zákazu.

Z dikce § 84 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. je třeba dovodit, že upravuje několik podmínek pro povinnost vydat rozhodnutí o zákazu zrušení, zániku nebo přeměny právnické osoby. Konkrétně (a) vedení přešupkového řízení s právnickou osobou, (b) existenci důvodného podezření, že by se právnická osoba mohla svým zrušením, zánikem nebo přeměnou vyhnout potrestání za přešupek nebo výkonu správního trestu nebo že by mohla zmařit uspokojení nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení, (c) absenci nepřiměřenosti takového postupu vzhledem k povaze a závažnosti přešupku, z něhož je obviněna. Všechny tyto podmínky přitom musí být splněny současně.

Ze shromážděného spisového materiálu je zřejmé, že Úřad dne 4. února 2021 zahájil doručením příkazu čj. UOOU-03988/20-10 ze dne 3. února 2021 obviněné řízení podle zákona č. 250/2016 Sb. vedené pod sp. zn. UOOU-03988/20. Podkladem pro vydání tohoto příkazu byl protokol o kontrole čj. UOOU-02631/20-15 ze dne 7. října 2020 a další spisový materiál pořízený v průběhu kontroly vedené pod sp. zn. UOOU-02631/20 u obviněné podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, včetně vyřízení námitek proti kontrolním zjištěním předsedou Úřadu čj. UOOU-02631/20-20 ze dne 22. prosince 2020. Proti tomuto příkazu obviněná podala podle § 150 odst. 3 správního řádu v zákonné lhůtě odpor, jímž byl příkaz zrušen a přešupkové řízení pokračovalo.

Následně rozhodnutím Úřadu čj. UOOU-03988/20-26 ze dne 28. dubna 2021 byla obviněná uznána vinnou ze spáchání přešupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., kterého se měla dopustit tím, že měla jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 zaslat podnikající fyzické osobě na adresu jejího sídla písemnou nabídku

na zápis do jí vedeného rejstříku obchodu a firem, když tyto osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO měla získat z živnostenského rejstříku a zpracovávat je, aniž by jí svědčil některý z právních titulů uvedených v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, čímž měla porušit čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Za toto jednání jí byla podle čl. 83 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 uložena pokuta ve výši 50 000 Kč. Současně jí byla podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. uložena povinnost nahradit náklady přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí Úřadu podala obviněná podle § 152 odst. 1 správního řádu v zákonné lhůtě rozklad, kterým rozhodnutí napadla v celém jeho rozsahu. Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-03988/20-35 ze dne 14. července 2021 bylo výše uvedené rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-03988/20-26 ze dne 28. dubna 2021 zrušeno a věc vrácena Úřadu k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. července 2021. Přestupkové řízení tak nyní probíhá u správního orgánu prvního stupně.

Dále z obsahu shromážděného materiálu vyplývá, že v rámci přestupkového řízení vedeného proti obviněné vyšla najevo skutečnost, že obviněná byla na základě rozhodnutí valné hromady zrušena s likvidací ke dni 2. září 2020 a k tomuto dni byl povolán likvidátor společnosti pan Friedrich Annerl, nar. dne 22. prosince 1949, bytem A-1220 Wien, Hirschstettnerstrasse 89/5, Rakouská republika. Ke dni vydání tohoto rozhodnutí přitom nebyla likvidace obviněné skončena.

Z obsahu shromážděného spisového materiálu rovněž vyplývá podezření, že obviněná měla v blíže nezjištěné době ode dne 7. května 2020 do dne 18. května 2020 jako správce osobních údajů podle čl. 7 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679 zaslat podnikající fyzické osobě [redacted] písemnou nabídku na zápis do jí vedeného Rejstříku obchodu a živnosti, která obsahovala osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO, které měla získat z živnostenského rejstříku a takto zpracovávat, aniž by pro takové zpracování osobních údajů měla právní titul podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, čímž měla porušila čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, a spáchat tím přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

Dále z něj vyplývá podezření, že obviněná rovněž měla v blíže nezjištěné době ode dne 30. srpna 2018 do dne 5. září 2018 jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 zaslat podnikající fyzické osobě panu [redacted] písemnou nabídku na zápis do jí vedeného Rejstříku obchodu a živnosti, která obsahovala jeho osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO, které měla získat z živnostenského rejstříku a takto zpracovávat, aniž by pro takové zpracování osobních údajů měla právní titul podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, čímž jej měla porušit, a spáchat tím přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. Lze doplnit, že o tento skutek bylo obvinění rozšířeno po zrušení rozhodnutí čj. UOOU-03988/20-26 a vrácení věci k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně.

Na základě výše uvedených skutečností vyšlých najevo v přestupkovém řízení vedeném proti obviněné Úřad konstatuje, že existuje jeho důvodné podezření, že by se obviněná mohla svým

zánikem vyhnout potrestání za přešupek nebo výkonu správního trestu. Tento závěr v odůvodnění rozhodnutí o rozkladu obviněné aproboval předseda Úřadu. Rovněž aproboval posouzení přiměřenosti zákazu zániku obviněné ve vztahu k přešupkovému jednání, které je jí kladeno za vinu. Přestože skutkové okolnosti v těchto aspektech nedoznaly změn, které by mohly svědčit ve prospěch obviněné v tomto řízení (naopak došlo k rozšíření obvinění), považuje Úřad za vhodné svou argumentaci týkající se nutnosti vydání rozhodnutí o zákazu zániku obviněné původně uvedenou ve zrušeném rozhodnutí čj. UOOU-03187/21-5 zopakovat.

Úřad zakládá své podezření, resp. toto podezření považuje za důvodné zejména v návaznosti na skutečnost, že rozhodnutím valné hromady byla obviněná zrušena s likvidací ke dni a k tomuto dni byl povolán její likvidátor. Na likvidaci společnosti je třeba pohlížet jako na postup nutný k zániku právnické osoby a k tomuto cíli směřující. Skutečnost, že obviněná je právnickou osobou v likvidaci, má Úřad samu o sobě za plně postačující pro učinění závěru o tom, že existuje důvodné podezření, že by se obviněná mohla svým zánikem vyhnout potrestání za přešupek nebo výkonu správního trestu. K této skutečnosti navíc dále přistupuje nikoli nevýznamná časové prodleva mezi dnem zrušení společnosti s likvidací a dnem vydání tohoto rozhodnutí, která může nasvědčovat možnému časnému skončení procesu likvidace obviněné. Dle názoru Úřadu tak existuje reálné nebezpečí, že by v případě nevydání rozhodnutí o zákazu zániku obviněné mohlo dojít ke zmaření účelu přešupkového řízení v podobě případného vyhnutí se potrestání za přešupek nebo výkonu správního trestu obviněnou, ať již v podobě nutnosti zastavení přešupkového řízení nebo eventuálního navazujícího vykonávacího řízení.

S ohledem na dikci § 84 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se Úřad dále zabýval posouzením, zda rozhodnutí o zákazu zániku obviněné by nebylo zjevně nepřiměřené vzhledem k povaze a závažnosti přešupku, ze kterého je obviněná obviněna. Dospěl přitom s přihlédnutím k okolnostem tohoto konkrétního případu k závěru, že se o zjevnou nepřiměřenost mezi rozhodnutím o zákazu zániku obviněné vzhledem k povaze a závažnosti přešupku, z něhož je obviněna, nejedná. Jak bylo uvedeno výše, obviněná je nyní kladeno za vinu, že měla ve dvou případech jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 zaslat podnikající fyzické osobě na adresu jejího sídla písemnou nabídku na zápis do jí vedeného Rejstříku obchodu a živnosti, když tyto osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO měla získat z živnostenského rejstříku a zpracovávat je, aniž by jí svědčil některý z právních titulů uvedených v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, čímž jej měla porušit. Správní pokuty za porušení povinností stanovených v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 jsou upraveny v čl. 83 odst. 5 písm. a) tohoto nařízení.

Nařízení (EU) 2016/679 v čl. 83 odst. 5 písm. a) stanovuje nejvyšší hranici správní pokuty až na 20 000 000 EUR, nebo jedná-li se o podnik, až na 4 % celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší. Jedná se o nejvyšší možnou sazbu správní pokuty, kterou nařízení (EU) 2016/679 upravuje. Tím je vyjádřeno, že porušení předmětných článků nařízení (EU) 2016/679 spadá mezi typově nejzávažnější porušení povinností, které jsou stanoveny nařízením (EU) 2016/679. S ohledem na tuto skutečnost je třeba dospět k závěru, že se v případě obviněné jedná o obvinění ze spáchání

přestupků vykazujících typově poměrně vysokou míru společenské škodlivosti. Zároveň v tomto konkrétním případě nebyla v průběhu přestupkového řízení učiněna taková skutková zjištění, která by byla způsobilá odůvodnit závěr, že by se navzdory této poměrně vysoké typové závažnosti porušení povinností stanovených nařízením (EU) 2016/679 jednalo o obvinění z přestupků toliko bagatelního charakteru. Právě bagatelní charakter přestupkového jednání by přitom mohl založit vztah zjevné nepřiměřenosti rozhodnutí o zákazu zániku právnické osoby. Jak již však bylo uvedeno, takováto zjištění však učiněna nebyla, a proto nelze mít za to, že by mezi rozhodnutím o zákazu zániku existoval vztah zjevné nepřiměřenosti.

V návaznosti na výše uvedené posouzení Úřad konstatuje, že podmínky (a) vedení přestupkového řízení s právnickou osobou, (b) důvodného podezření možnosti obviněné vyhnout se potrestání za přestupek nebo výkonu správního trestu, i (c) absence zjevné nepřiměřenosti mezi rozhodnutím o zákazu zániku obviněné a povahou a závažností přestupků, z něhož je obviněná obviněna, byly naplněny. Proto Úřad musí podle § 84 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. rozhodnout o zákazu zániku obviněné.

Pro úplnost Úřad doplňuje, že podle § 84 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb. správní orgán o zákazu podle odstavce 1 a o jeho zrušení uvědomí orgán veřejné moci nebo osobu, které vedou veřejný rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci právnických osob. Obviněné rozhodnutím o zákazu zániku nevzniká informační povinnost ve vztahu k orgánu veřejné moci nebo osobě, které vedou veřejný rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci právnických osob.

S ohledem na výše uvedené rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů. Podle § 84 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. nemá rozklad podaný proti tomuto rozhodnutí odkladný účinek.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 20. ledna 2022

Mgr. Eva Cupáková
vedoucí oddělení kontroly soukromého sektoru
(podepsáno elektronicky)